

Publicerad 2012-01-25 01:00 av Ken Cassel

Du var min sol

Mitt öde

Mitt paradiset

Och det var bestämt att det skulle vara du och jag

För det stod det i stjärnorna

Men så hände det någonting

Någonting som inte var så bra

Något som inte var beräknat

Och efter att det hade hänt så fanns det ingen återvändå, då jag bad dig att packa dina saker och dra

För nu så var du inte min sol längre

Mitt öde

Mitt paradiset

Mitt allt

Och ledsen som jag blev, så grät jag floder av tårar

Höll nästan på att drunkna

Bara sjunka ner på botten med helt iskalla kalla kårar

Kände mig som ett fån

Som om jag bara vore en av dessa lättlurade dårar

Men idag så är jag åter glad

För sårerna helades med tiden, då tiden nästan alltid helar alla sår...

Du var min sol!

Ken Cassel

25/1-2012.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Ken Cassel med Poeter.se id #18131 innehar upphovsrätten